

posl. br. Povrv-3825/2023

OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU

TUŽITELJ: BIRO STAN-UPRAVLJANJE d.o.o. Šibenik, Obala hrvatske ratne mornarice br. 2, OIB: 02636451071, kao ovlaštenu upravitelj stambene zgrade, u ime i za račun suvlasnika stambene zgrade u Pirovcu, Ruđera Boškovića 7-9, kojeg zastupa punomoćnik Borivoj Mitrić, odvjetnik u Šibeniku, Jerka Machieda 37

TUŽENIK: Branko Tolušić, OIB: 28675555314, Zagreb, Ulica Nikole Tomašića 1

ŽALBA TUŽITELJA

protiv presude Općinskog građanskog
suda u Zagrebu posl.br. Povrv-
3825/2023 od 16. srpnja 2026. godine

Općinski građanski sud u Zagrebu je presudom poslovni broj Povrv-3825/2023-18 od 16. srpnja 2026. godine, u točki I. izreke ukinuo u cijelosti platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Ivane Miloš u Zagrebu poslovni broj Ovr73489/2023 (UPP/OS-Ovr-613/2023) od 15. studenoga 2023. godine u kojem je naloženo tuženiku da tužitelju isplati iznos od 1.421,14 eura s pripadajućim zateznim kamatama koje teku na taj iznos od dospijeća do isplate, kao i da mu naknadi troškove ovršnog postupka u iznosu od 273,75 eura sa zateznim kamatama tekućim od donošenja rješenja o ovrsi do isplate, te je tužbeni zahtjev odbio u cijelosti. U točki II. izreke prvostupanjski sud je odbio zahtjev tužitelja za naknadu troškova parničnog postupka.

Tužitelj pobija navedenu presudu u cijelosti zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

U pobijanoj presudi nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama, odnosno navedeni razlozi su nejasni ili proturječni, a o odlučnim činjenicama postoji proturječnost između onoga što se u

razlozima presude navodi o sadržaju isprava ili zapisnika o iskazima danim u postupku i samih tih isprava ili zapisnika.

Prvostupanjski sud je u obrazloženju presude naveo: "U skladu s čl. 219. st. 1. ZPP-a svaka stranka dužna je iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivne strane. Stoga u smislu pravila o teretu dokazivanja tužitelj je bio dužan dokazati svoje potraživanje prema tuženiku navođenjem osnove nastanka obveze prema tuženiku kao i visinu." (odlomak 12.), te "Slijedom navedenog, ovaj sud smatra kako tužitelj nije dokazao osnovu tužbenog zahtjeva s obzirom na to da nije niti naveo za koje razdoblje traži naplatu pričuve" (odlomak 16.), zaključivši kako stoga nije mogao provjeriti niti osnovanost prigovora zastare jer "ne zna datume dospijeća pojedinih obroka".

Međutim, tuženik je u svom prigovoru na rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave od 15. studenoga 2023. godine naveo kako pobija predmetno rješenje, jer je doneseno bez da su utvrđene točne činjenice, da nije vidljiva evidencija iz poslovnih knjiga o mjesečnim ili godišnjim dugovanjima, te istaknuo da "dug od 1.421,14 eura nije mogao nastati u protekle tri godine pa ističe prigovor zastare".

Iz navedenog prigovora, kao i iz same utvrđene činjenice u presudi (odlomak 8.), proizlazi da među strankama nije sporna aktivna legitimacija tužitelja kao ovlaštenog upravitelja stambene zgrade (koji nastupa u ime i za račun suvlasnika), niti pasivna legitimacija tuženika kao suvlasnika zgrade koji je dužan plaćati doprinos u zajedničku pričuvu. Također, iz samog prigovora je vidljivo da tuženik ne osporava postojanje zajedničke pričuve, niti svoju dužnost plaćanja, pa čak niti postojanje samog duga, već dospelost i visinu duga osporava isključivo na način da tvrdi kako je dio duga stariji od tri godine te u odnosu na njega ističe prigovor zastare.

Pritom tuženik za svoje tvrdnje da je podmirio pričuvu ili da podaci iz poslovnih knjiga nisu točni nije dostavio niti predložio nijedan dokaz o plaćanju pričuve za određeno razdoblje. U takvoj situaciji, tužitelj nije imao razloga odgovarati na neodređeni prigovor niti je bio dužan dokazivati da tuženik nije platio pričuvu, tim više što tužitelj ne može dostaviti dokaz o neplaćanju ako takva uplata ne postoji (negativne činjenice se ne dokazuju). U takvom slučaju, upravo je tuženik bio dužan, sukladno članku 219. stavku 1. ZPP-a, dostaviti konkretne dokaze o izvršenim uplatama (uplatnice, izvode s računa) koji bi dokazivali da izvod iz evidencije (kartica prostora) tužitelja ne sadrži istinite i vjerodostojne podatke. Kako tuženik to nije učinio, sud je morao prihvatiti podatke iz poslovnih knjiga tužitelja kao istinite i potpuno dokazane.

Nadalje, pogrešan je zaključak prvostupanjskog suda da tužitelj nije naveo razdoblje i dospijeće obveza. Tužitelj je u spis dostavio karticu prostora za prostor ST-7026 stambene zgrade u Pirovcu, Ruđera Boškovića 7-9, izrađenu na dan 29. travnja 2026. godine, koja sadrži točan i detaljan analitički prikaz svih mjesečnih zaduženja (koja iznose 10,88 EUR, odnosno 11,07 EUR mjesečno) i svih uplata za navedeni prostor u razdoblju od siječnja 2021. do travnja 2026. godine, s iskazanim ukupnim saldom duga u iznosu od 2.074,96 EUR. Kako se u kartici prostora jasno navodi svaki pojedini mjesec zaduženja, iznos i datum valute (dospijeća, koji je u pravilu 15. u tekućem mjesecu), prvostupanjski sud je imao sve potrebne podatke o dospijeću pojedinih obroka duga. Sud je na temelju tih isprava mogao i morao sam utvrditi koji je dio utuženog iznosa od 1.421,14 EUR (koji predstavlja dio ukupnog neplaćenog duga od 2.074,96 EUR) dospio unutar trogodišnjeg zastarnog roka (računajući unatrag od pokretanja postupka 13. rujna 2023. godine), a koji je dio

eventualno zastario, te donijeti odluku o djelomičnom usvajanju tužbenog zahtjeva, umjesto što je formalistički odbio tužbeni zahtjev u cijelosti.

Dakle, sud je u osporenoj presudi pogrešno primijenio pravila o teretu dokazivanja i pogrešno zaključio da tužitelj nije dokazao ni visinu ni osnovu predmetnog potraživanja, budući da osnova potraživanja nije sporna, a tuženik nije ničim dokazao da je platio pričuvu niti je dokazima osporio pojedinačna mjesečna zaduženja i njihovu visinu koja je navedena u kartici prostora utvrđenoj uvidom u poslovne knjige tužitelja.

Slijedom svega navedenog, tužitelj predlaže da drugostupanjski sud uvaži ovu žalbu, preinači pobijanu presudu na način da usvoji tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti (odnosno u dijelu koji nije zahvaćen zastarom), naloži tuženiku da tužitelju plati traženi iznos sa zakonskom zateznom kamatom te mu naknadi troškove postupka.

TUŽITELJ po punomoćniku

Trošak sastava žalbe:

- sastav žalbe (sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika): 200,00 EUR
uvećano za PDV 25% 50,00 EUR, ukupno 250,00 EUR
- sudska pristojba na žalbu